

Napadi na nezašči- te- ne kraje

Japonski bombniki so bombardirali na Luzonu štiri nezaščitene kraje. — Petdnevno bombardiranje Corregidor otoka.

WASHINGTON, 7. januarja. — Vojni departament naznanja, da je bilo po bombah japonskih talcev požganih in uničenih mnogo krajev na Luzonu, ki so brez vsake obrambe. Vsega sedem krajev, kjer so njihove bombe ubile mnogo domačih.

Japonci namenoma določajo svoje napade nedelje in praznikov, da bo mnogo ljudi v cerkvah ali na ulicah, ki jih bombardirajo, naznanja poročno oddelka vojnega departamenta.

BATAVIA, 7. januarja. — Rebalistvo Holandske Vzhodne Indije je vzhiteno nad obliko predsednika Roosevelta, ki bo ameriška pomoč kmalu pošla, in splošno mnenje je, da holandska oborožena sila ni dovolj vzdržati japonske napade, dokler ne pride pomoč.

Vojaske komunikacije naznanja, da je osem japonskih bombnikov bombardiralo otok Amboina, ki leži med Novo Gvinejo in Celebesom.

PRIM, četrtak, 8. januarja. — Radni rimski radio kvotira poročila iz Tokija, da so japonske motorizirane kolone dospole meje Johore province v Malajzi, samo 80 milj od Singapora.

Japonski bombniki so zopet bombardirali Corregidor otok, katerega se označuje za filipinski Gibraltar in na katerega je padlo mnogo ton japonskih bomb.

DREDBA PROTI OSIŠČU V MEHIKI

MEXICO CITY, 6. januarja. — Mehikanska vladna radio-postaja je prepovedala dajanje vseh nemških in italijanskih pesmi. Vlada ni dala za to opoved nobenega specialnega jasnila.

Medtem pa so tudi komercialne radio-postaje prepovedale vore v nemščini, italijanščini in madžarščini v svojih studijih.

Vile rojenice

Zadnji petek so se oglasile rojenice pri družini Mr. in Mrs. John Černe, 766 E. 200. ulice, ter pustile zalo hčerko prorojenko. Materino dekleško ime je bilo Justine Lapuh ter je bila dobro poznana Mrs. Franku iz Fuller Ave. Mati in hčerka se nahajata v Glenville bližini ter se dobro počutita. — Pridite gotovo. — Ogrin, tajnik.

Opavek pev. zbora Slovan
Seja pevskega zbora "Slovan" bo vršila v petek večer 9. januarja, in ne v soboto 10. januarja, kakor je bilo poročano včerajšnji številki. Člani so rojeni, da se gotovo udeležijo. — Tajnik.

RUSI DELAJO ČUDEŽE JUNAŠTVA IN STRATEGIJE

Nemškim armadam v Rusiji grozi popolni razkroj. — Finci priznavajo, da ni mogoče ustaviti ruske ofenzive.

NEMCEM PRI SEVASTOPOLU PRETI POPOLNO UNIČENJE

Sovjetsko vrhovno poveljstvo javlja zavetje Meščovska, ki je oddaljen 40 milj od Vjazma-Brijansk nemške zimske obrambne črte (katere pa Nemci, kot sami priznavajo, ne bodo mogli vzdržati), in sovjetske čete ogrožajo vso ostalo preživelo nemško armado na Krimu.

Ogromen ruski plen

Pri nedavnem zasegu Borovska je padlo Rusom, v roke 1.200 trukov, 40 topov, 5 tankov, 60 zakopnih možnarjev, 44 strojníc, 35 topov za streljanje proti tankom, 17.000 izstrelkov, 22.000 min, 200 motornih koles in mnogo drugega materiala.

Izpremenjen položaj

Sevastopol na Krimu, katerega so doslej Nemci oblegali, pa so izpremenili Rusi tako rekoč preko noči v centralo ruske ofenzive, s katero koordinirajo ruske čete na jugu in zapadu, ki so jih izkrcale ruske ladje in ki sklepajo zdaj obroč okoli odredanih nacijskih armad.

Poročila iz Stockholma, Švedska, naznanjajo, da se izkrcavajo na vseh delih Krima pod zaščito topov ruskih bojnih ladij in ruskih bombnikov tisočeri ruski vojaki.

Druga ruska ofenziva na Krimu, ki je usmerjena proti zapadu, se je pričela iz okraja mesta Feodozije.

V Ukrajini so prodrle ruske čete do razdalje tridesetih milj do Harkova.

Finci priznavajo poraze

Glede bojev na severu naznanjajo Finci sami, da so Rusi prebili njih črte pri Lagoda jezera v ofenzivi, ki je ni mogoče ustaviti.

Iz raznih virov se poroča o silnem pojemanju nemške moči. Uradni nemški radio naznanja, da je bilo zdaj tudi belgijsko ljudstvo pozvano, naj da svojo zimsko obleko nemškemu vojaštvu v Rusiji.

Zadnji obupni poizkusi

Vesti iz Turčije naznanjajo, da je v Rumuniji in Madžarski v teku generalna mobilizacija, da se dobi zadnjega moža za rusko fronto.

KUJBISEV, Rusija, 7. januarja. — Ruska poročila naznanjajo o pokolju "tisočeri" nemških vojakov, ki so jih pobili ruski borci na smučeh pri izčiščevanju Volhov okraja pod Ljeningradom.

Nacijska propaganda besni nad predsednikom Rooseveltom in Zed. državami

Nacisti bruhaajo v onemogli jezi ogenj in žveplo na Roosevelta in Zedinjene države, toda niti z besedo ne omenijo gigantskega oborožitvenega programa, ki ga je naznanil Roosevelt kongresu.

LONDON, 7. januarja. — Fašistični in nacijski narodi so pričeli besno kampanjo proti Zedinjenim državam; ta njihova kampanja bazira na poslancih predsednika Roosevelta kongresu, na bližajoči se panameriški konferenci v Rio de Janeiru ter na sporazumu glede zavezniškega skupnega vrhovnega poveljstva.

Radiojska oddaja predsednikovega govora, ki se ga oddaja vsako uro po vsem svetu, izjavlja, da sta Nemčija in Italija končno spoznali, koliko sta izgubili s tem, da sta naščuvali Japonsko na vojno.

Niti besede o gigantskem programu

V svojih radiojskih govorih, tikajočih se predsednika Roosevelta, pa se Nemčija in Italija skrbno izogibata črtniti tudi samo besedo o gigantskem ameriškem oborožitvenem programu, katerega je naznanil predsednik Roosevelt kongresu.

Tovarna laži

Med obilico laži, ki jih razširjajo po radiu o Ameriki, je tudi laž, da je neki ameriški diplomat, ko je odšel s svojega mesta, vzel s seboj "dame iz nočnih klubov, 38 kovčgov, vsebujočih za \$120.000 draguljev, za \$100.000 zlatih cigaretnih doz in za \$35.000 slik ter cerkvenih zakladov, kakor tudi za \$620.000 dragocene kožu-hovine, katero je kupila njego-

va metresa, neka židovska kabineta plesalka.

Nadaljna nacijsko-fašistična laž je, da so bili na portugalski meji aretirani "španski komunisti," ki so hoteli prestopiti špansko mejo s "kubanskimi potnimi listi, katere jim je izposloval polkovnik William J. Donovan, načelnik ameriške špijonaže za latinsko-ameriške države."

Prošnja

Progresivne Slovenke, krožek št. 1, vljudno prosi družine v okolici Collinwooda, ki imajo te ali one magazine, da iste povežejo ter jih prinesejo v Slovanski delavski dom na Waterloo Rd. Izročite jih oskrbniku in sicer od danes, 8. januarja do 15. januarja. Te knjige bo krožek poslal Rdečemu križu, katere bo omenjena organizacija razposlala našim vojakom širom Amerike. To je skromno delo za nas, pomagale pa bomo dosti. Morda bo vaš sin čital magazin, ki ste ga dali v dar. Storite svojo dolžnost. Iva Coff, tajnica krožka št. 1.

Iz bolnišnice

Iz Polyclinic bolnišnice se je vrnil na svoj dom včeraj Mr. Peter Bukovnik, 1616 E. 49th St. Prijatelji so vabljeni, da ga obiščejo!

Kazanje slik

V nedeljo, 11. januarja, zvečer ob sedmih, bo predvajal Mr. A. Grdina pri fari sv. Kristine filmske slike.

Značilno priznanje italijanskega čas- nikarja

Italijanski novinar ugotavlja v milanskem listu Corriere della Sera, da je ruska fronta popolnoma izpremenila nemškega vojaka.

BERN, Švica, 6. januarja. — Specialni poročevalec italijanskega lista Corriere della Sera poroča z ruske fronte pod naslovom "Na ruski fronti", da se je zunanost nemškega vojaka na ruski fronti znatno izpremenila in ugotavlja:

"Nemški vojak ni nič več onim mlad, lično opravljen bojovnik, ki je šel v borbo za svojo domovino. Njegova uniforma je zdaj umazana, njegovi škornji raztrgani in poševnani, njegovo lice je neobrito, ker nima časa, da bi se brigal za svojo zunanost."

"Ko se nemški vojak danes vrne s fronte, je izraz njegovega obraza trd in mrk, njegovo naziranje je trezno in je molčeč. To je popolnoma drug vojak od onega, ki se je boril leta 1939 in 1940."

"Vzrok za to? Zamrznjene pustinje, močvare, vpepeljene vasi, smrt, ki vsepovsod preži! Način bojevanja, divjaštvo, s katerim se bori sovjetski vojak, indiferenca, s katero umira, njegovo spirtno sovraštvo in vojna brez usmiljenja in prižnanašanja, neprestana nevarnost min in masakrov. Da, vse to in še več drugega je doprineslo do brezbrčnosti in trpkosti, ki je zarisana na obličju nemškega vojaka."

Poroka

V soboto se bosta poročila v cerkvi sv. Frančiška na Superior Ave., Mr. Theodore Petrić in Miss Margaret Umbricht. Theodore je sin Mrs. Helen Petrić iz Shapel Rd., Jefferson, O. — Bilo srečno!

V London je prispel D. Sekulič, ki prosi, da se preskrbi orožje četnikom

Sekulič pravi, da tvorijo jugoslovanski četniki tretjo fronto napram osišču. — Ko se bo razpravljalo o oborožitvi osišču sovražnih sil, se ne sme pozabiti četnikov.

LONDON, 6. januarja. — V London je prispel jugoslovanski vladni atašej D. Sekulič, ki je pobegnil iz Srbije. Sekulič je nujno zaprosil za pošiljatev orožja in streliva četnikom, da otvorijo proti Hitlerju "tretjo fronto."

"Jugoslavija ni izgubila svoje vojne," je izjavil Sekulič ter pripomnil: "Ko se bo obravnavalo o problemu oborožitve sil, ki se bore proti skupnemu sovragu, se ne sme pozabiti Jugoslovancev, ki se bore v Srbiji."

Tretja fronta je v Jugoslaviji

Zatem je naglasil, da ima Nemčija eno fronto na zapadu in drugo na vzhodu. "Je pa še tretja fronta," je rekel, "in ta je v Jugoslaviji."

"Invazija Jugoslavije je bila samo prva faza vojne. Ko je nekega jutra nenadoma pridrl preko naših mej 30 nemških motoriziranih divizij, ne vstevši Italijanov in drugih, so vojaki in kmetje nemudoma ugotovili, da se tej strašni sili ne bo moglo upirati in da je treba nemudoma pripraviti drugo fazo Srbije."

Uničenje celega kraja zaradi ene same osebe

Da bi Nemci dobili v roke generala Mihajloviča, so uničili en cel kraj, kjer so domnevali, da je njegov glavni stan.

ANKARA, Turčija, 5. januarja. — Inozemska vojaška inteligentna služba je prejela poročila, da so nemški topovi in Stuka bombniki popolnoma uničili Banjo Bačko v Srbiji, ker so domnevali, da je tamkaj glavni stan poveljnika jugoslovanskih četnikov, generala Draže Mihajloviča.

Tekom obstreljevanja in bombardiranja Banje Bačke je bilo ubitih nad 25 nebojujočih se civilistov in mnogo stotin ranjenih, dočim so drugi vaščani zbežali pred napadom v gore, kjer so zdaj izpostavljeni silnemu mrazu.

Zadnja poročila naznanjajo, da se Nemci pripravljajo, prenehati preko zime s svojo kampanjo v Srbiji. Četniki generala Mihajloviča so že zopet zasedli Banjo Bačko, čim so Nemci odšli iz nje.

Avtentična poročila naznanjajo, da je general Mihajlovič preemstil svoj glavni stan iz Banje Bačke že pred tremi tedni; sedaj je njegov glavni stan nekje "v okolici Užice."

Generalni štab poveljnika Mihajloviča je izredno mobilan in redkokdaj operira iz enega kraja nad teden dni. Svoja povelja razpošilja general Mihajlovič potom radia, brzjojava, poljskega telefona in potom četniških kurirjev.

Pogreb hčerke Vihtelich

Pogreb hčerke Vihteličeve se bo vršil v petek popoldne mesto v četrtki, kakor je bilo prvotno poročano. Poleg staršev zapuščajo tudi tri brate: Franka, Raymondona in Roberta. Pogreb se bo vršil ob 2 uri iz kaple A. Grdina in Sinovi 1053 E. 62 St.

OGROMNA BREMENA NOVIH LJUDSKIH DAVKOV

Konzumenti bodo morali plačati na vse kupljene predmete po 5 odstotkov davka.

POLEG TEGA BO MORALA UVESTI VLADA TUDI KAMPANJO IZPOSJOJEVANJA

WASHINGTON, 7. januarja. — Člani ways and means davčnega odbora izjavljajo, da se bo moralo določiti 5 odstotkov davka na vse predmete, ki jih potrebujejo in kupujejo konzumenti, ako se bo hotelo doseči ogromno vsoto \$9.000.000.000, ki je predvidevana za davke.

Lista novih davkov

Odbor ima že osmutek liste novih davkov, med katerimi bo štirikrat do šestkrat zvišan tudi dohodninski davek srednjih slojev. V novem fiskalnem letu, ki se bo pričelo 1. julija, se bo izdalo za oborožitev in druge vojne potrebe kolosalno vsoto \$60.000.000.000.

Kongres bo odobril vse vsote

Ze danes ni najmanjšega dvoma, da bo kongres odobril vsako zahtevano vsoto, ki se jo smatra za potrebno za poraz osišča vse od Scapa Flowa pa do Pearl Harborja.

Kongresniki priznavajo, da ni drugega izhoda, kot da se razpiše nove davke, kajti napočil je čas, ko bomo morali vsi do prinašati žrtve, ne samo vojaki na frontah.

Zupan Lausche imenoval John L. Mihelicha članom mestne Civil Service komisije

Kakor sme poročati že včeraj, je zupan Frank J. Lausche imenoval odvetnika in bivšega councilmana Johna L. Mihelicha za člana mestne Civil Service komisije. To je prvo imenovanje, ki ga je napravil zupan Lausche v vrstah Slovencev, odkar je pred dvema mesecema nastopil svoj urad.

Vpliven urad

Mr. Mihelich bo nastopil svoj novi urad prihodnji ponedeljek. Njegova služba bo trajala šest let in dobival bo \$3000 letne plače za izvrševanje poslov, ki zahtevajo le del časa, kar pomeni, da mu ne bo treba prenehati z odvetniško prakso. Splošno se smatra, da je to ena najboljših in najbolj vplivnih služb, s katerimi razpolaga zupan.

Civil Service komisija vodi vse zadeve, tikajoče se mestnih uslužbencev in nameščencev, njih kvalifikacij, klasifikacij, izpitov in odslovitve. V slučaju odslovitve kakega nameščence, ima isti pravico do pritožbe, in Civil Service komisija je tisti organ, ki zasliši slučaj in poda odločitev, ali je bila odslovitve upravičena ali ne.

Demokratska večina

Z imenovanjem Mihelicha so demokratje dobili večino pri tej komisiji. Ostala dva člana komisije sta bivši okrajni sodnik Dan B. Cull, ki je demokrat, in Clayborne George, bivši zamorski councilman, ki je republikanec.

Mesto, katero zavzame Mihelich, je dosedaj imela Mrs. Maude McQuate, ki je bila imenovana od bivšega župana Harolda H. Burtona. Ona je republikanka in njen termin je potekel 1. januarja.

Mihelich je bil prvič izvoljen v mestno zbornico leta 1925, ko smo imeli v Clevelandu volitve councilmanov na distriktu ni podlagi in je mestni vladni načeloval manager, ki je bil izvoljen od mestne zbornice. Bil je potem še dvakrat izvoljen, potem pa je ponovno, toda ne uspešno kandidiral za mestnega sodnika. Leta 1936 je kandi-

Imenovan od Daveyja

Leta 1937 je bil Mihelich imenovan članom državne komisije za industrijske pritožbe (Industrial Claims Board). To politično službo mu je dal tedanji governor Martin L. Davey, ki je bil znan kot nasprotnik predsednika Roosevelta in newdealske demokracije.

Imenovanje je bilo za dobo štirih let, toda ker se republikanci niso mogli zediniti glede njegovega namestnika, je ostal pri dotični komisiji do sedaj.

Odmev v javnosti

Angliško časopisje piše, da je Lausche imenoval Mihelicha za člana Civil Service komisije največ radi osebnih in političnih motivov. "Cleveland Plain Dealer" navzlic temu Mihelicha pogojno odobrava, medtem ko je "Cleveland Press" včeraj v uredniškem članku Mihelichevo imenovanje ostro kritiziral.

Mihelich je bil svoj čas vodja demokratske organizacije v 23. vardi, kjer je njegov dom. Vodstvo je izgubil pred par leti, ko je padla Burr Gongwerjeva mašina, katere pristaja je bil do zadnjega, nakar je postal demokratski vladni vodja John Gornik jr., ki je bil v taboru Ray T. Millerja, sedanjega voditelja demokratske stranke v Clevelandu.

Poroka

V torek sta se poročila v cerkvi Marije Vnebovzvetje na Holmes Ave., Mr. Frank Lapuh, sin Mrs. Frank Svetek 21272 Fuller Ave. z Miss Florence Mikshe, hčerko Mrs. A. Dolgan iz Parkgrove, Zenin je prišel domu od vojakih za dva dni na dopust k pogrebu Franka Svetka, nakar je izkoristil to priliko, ko ter se poročil. Mladima zakoncem želimo obilo sreče!

POPRAVEK

V včerajšnji notici "Se zahvaljuje", bi se moralo pravilno glasiti, da se zahvaljuje za obiske v bolnišnici in na domu, ki jih je dobil od gosp. Derdich in ne Mr. Derdich, kakor je bilo pomotoma poročano.

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOSTI"

» ENAKOPRAVNOST «

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE — HENDERSON 5311-12
Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Po raznašalcu v Clevelandu, za celo leto	\$5.50	
za 6 mesecev	\$3.00; za 3 mesece	\$1.50
Po pošti v Clevelandu, v Kanadi in Mexici, za celo leto	\$6.00	
za 6 mesecev	\$3.25; za 3 mesece	\$2.00
Za Zedinjene države, za celo leto	\$4.50	
za 6 mesecev	\$2.50; za 3 mesece	\$1.50
Za Evropo, Južne Amerike in druge inozemske države:		
za celo leto	\$8.00; za 6 mesecev	\$4.00

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

OBSODBA NACIJSKE BESTIALNOSTI

Kakor smo včeraj poročali, je sovjetski komisar zunanjih zadev Vjačeslav Molotov včeraj silno ožigosel Nemčijo zaradi njenih bestialnih zločinov, ki jih vrše Nemci v Rusiji nad ruskim ljudstvom. Njegova obtožba je v obliki spomenice, ki vsebuje 7,000 besed in ki je bila izročena poslanikom inozemskih držav.

V tej spomenici ugotavlja Molotov med drugim:

"Vlada Sovjetske Unije izjavlja z neomajanim zupanjem, da je borba Sovjetske Unije, borba za pravico in svobodo ne samo za narode Sovjetske Unije, temveč borba za pravico in svobodo vseh svobodoljubnih ljudstev sveta, in dalje izjavlja, da se ta vojna lahko konča samo v popolnem porazu Hitlerjevih čet in absolutni zmagi nad nacijsko tiranijo.

"Dokumentarni dokazi svedočijo o pljačkanju in plenjenju ter o bestialnostih in masakrih, ki jih izvaja nacijsko vojaštvo v vseh okrajih, ki so prišli pod peto nemškega nacizma.

"Neovrtna dejstva dokazujejo, da reprezentira režim plenitve ter krvavega pokolja in terorizma nad prebivalstvom podjarmljenih vasi definitivno, v naprej zasnovan načrt, obdoren po nemški vladi in nemškem vrhovnem poveljstvu, ki sta dala prosto pot najbestialnejšim instinktom nemškega častniškega zbora in nemškega vojaštva."

Skozi vso spomenico se vleče nit goreče jeze in trdne odločnosti po maščevanju.

Spomenica opisuje nato, kako so bili porušeni in uničeni celi kraji, kot na primer Istra, Klin in Rogačev na moskovski fronti, kakor tudi mnogo drugih krajev. V spomenici so dalje detajlirani podatki o številu hiš, ki so bile požgane v raznih vaseh: "v vasi Baklanovi je bilo razdejanih in požganih 66 izmed 69 hiš..." V spomenici je rečeno, da so Nemci ustrelili nekega 70 let starega moža samo zato, ker jih je prosil: "Ne požgite moje hiše."

Nota nadalje razkriva, da so Nemci oropali rusko ljudstvo vsega, na kar so mogli položiti svoje roke: požgali so hiše ter vzeli govedo, žito in sploh vse do zadnje otroške srajčice, nakar so pustili ljudstvo na planem v strašni ruski zimi. Može, žene in otroke so ustavljali Nemci na cestah ter jim trgali s teles ono malo obleke, ki so je imeli, da so se oblekle vanjo nekdanj ponosne nemške armade, ki so zdaj v cunjah. Spomenica navaja, kako si je prizadeval vsak nov nemški polk, da bi pokradel še ono, kar je prejšnjim polkom ostalo, in kako je nemško vojaštvo iz jeze, ker ni ničesar več našlo, streljalo ljudi.

"Dne 10. decembra so nagnali Nemci okoli 2,000 prebivalcev kraja Istre v neko cerkev v Darnu, kjer je mnogo njih umrlo od mraza in gladi. Ob umiku iz Istre so Nemci požgali kraj ter s tem zaključili serijo svojih zločinov."

Nato pripoveduje spomenica o masakrih, pričeni z vsemi, kjer je ostalo samo nekaj dečkov in starih ljudi, ter končuje z mesti: v Kijevu nad 52,000 žrtev; v Lvovu 6000; v Odesi nad 8000; v Kamencev Podolsku nad 8500; v Dnjepropetrovsku nad 10,500; v Mariupolu nad 3000; v Kerču 7000 (Kerč so baš te dni Rusi zopet zavzeli).

V Rostovu ob Donu, kjer se je začela sedanja nemška nesreča in nemški umik, so Nemci morili in klali prebivalstvo celih 10 dni.

Končno spomenica navaja, da so se nemške udarne čete posluževale ruskih žen in otrok kot svojega ščita v prodiranju proti sovjetskim postojankam.

"Hitlerjeva armada bojuje vojno, ki ni navadna vojna, temveč vojna banditov, ki ima za svoj cilj uničenje mir ljubečih narodov, ki stoje na potu nemškemu fašističnim kriminalcem ter njihovim aspiracijam po nadvladi nad drugimi narodi in nad vsem svetom," pravi Molotov v svoji spomenici.

"Hitlerjeva nemška vlada, ki je tako zahrbtno in izdajsko napadla Sovjetsko Unijo, popolnoma ignorira vse določbe mednarodnega prava ter vsa čustva človeške morale," končuje Molotov svojo znamenito spomenico.

Kakor je naznanil predsednik Roosevelt v svojem govoru ob otvoritvi 77. kongresa, si je zdaj tudi Amerika opasala meč proti tej strašni pošasti nemškega nacizma in mednarodnega fašizma, kateremu bide zdaj zadnja ura.

UREDNIKOVA POŠTA

"VRAŽJA VDOVA" V COLLINWOODU

Cleveland, O. — V nedeljo 11. januarja, točno ob 3.30 popoldne, poda dramsko društvo "Anton Verovšek" na odru Slovenskega delavskega doma na Waterloo Rd. sijajno veseligr "Vražjo vdovo" v treh dejanjih, katero je spisal Franc Streicher in prevedel Ivan Cesar, član narodnega gledališča v Ljubljani.

Igro rešira Jos. Godec in vse vloge so v večjih rokah izkušenih collinwoodskih igralcev. Vse prijatelje slovenske dramatike iz širnega Clevelanda in predmestij, kot tudi iz sosednjih mest, se prijazno vabi, da posejijo to igro, če jim je količkaj mogoče, ker s to predstavo se najbrže "Vražja vdova" poslovijo iz Clevelanda za daljši čas, če ne za vedno, in žal nam bo, če je ne bomo videli v nedeljo, ko se nam pred slovesom zadnjič predstavi.

Razmere v deželi nastopajo namreč take, da bodo brezdvomno v bližnji bodočnosti močno ovirale obstoj in razvoj pevskih,

dramskih in drugih društev. Kulturne predstave dramskih in pevskih društev bodo v bodoče redkejšje in redkejšje in prišel bo čas, če ne bo medtem konca vojne, da bomo vsi, ki ljubimo petje in dramatiko, tega duševnega razvedrila tako pogrešali kot lačni ljudje kruha. Tega se sicer sedaj še ne običiti, ampak prihodnjo sezono pa bo že zastoj in zelo resen. Zato resno opozarjam vse, ki čitate te vrstice, pridite v nedeljo na predstavo k "Vražji vdovi" in pripeljite s seboj prijatelje, kjer se boste zopet enkrat pošteno od srca nasmejali, kot že davno ne tako. "Vražja vdova" je zelo vesela igra in prav posebno odgovarja predpustnemu času, ko se po starih šegah ljudje ženijo. Vstopnice se v predprodaji dobi po 40c za osebo, pri blagajni na dan igre bodo po 50c. Po igri zvečer se bo vršil ples, pri katerem igra izvrsten domač orkester. Zbavave bo na koše za vse posetnike, mlade in starejše. Na svidenje!

Erazem Gorshe

IZ OBISKOV NAŠIH KULTURNIH DRUŠTEV

Včasih smo rekli, da se obiskujejo le bolniki in prijatelji. Pisec teh vrstic pa si je nadejal nalogo, da pomnoži tudi obiske kulturnih društev. Tu pri nas v Collinwoodu, je letos tako nekam tiho glede delovanja dramskih in pevskih zborov. No, če hoče človek kaj izvedeti, pravi, da mora ven, med ljudi, na društvene seje, zabave i.t.d., da tako izve kako obstoji in kaže barometer našega kulturnega gibanja.

— Zadnjič sem obiskal predstavo dramskega zbora "Ivan Cankar" v Narodnem domu na St. Clairju, ko so igrali Jontevsko dramo "Z vero v vstajenje" v treh dejanjih. To je tragedija prve vrste, je zelo napevna vse do konca. Uravnovesiti je pa treba nekatere prizore, da se bodo izlivali v višek prikaza posameznega igralca. To lahko na pravi avtor ali režiser. Igrano je bilo dobro, v gotovih momentih izvrstno. Fránckin jok je izval bil tudi meni solze (kar se redko zgodi) in "Firarjevo" počenjanje še vedno obudi v meni srditost. Dobro ste se odrezali avtor, režiser in igralci.

— V nedeljo, 14. decembra sem jo pa mahnil na obletno prireditev Cankarjeve ustanove. Program je bil izredno dober in vsled dobre varijantnosti, je bil program še toliko bolj učinkovit. Glavno atrakcijo je bila Ann Benigerjeva iz Chicaga, latera je zapela več pesmi in par arij iz slovitih oper. Ona je pevka mogočnih registrov dramatičnega soprana, ki jih z lahoto obvladuje tudi v visokih notah. Ima zelo lep nastop in

glasovno naobrazena, kar je lahko privede vsak čas v priznano karijero.

Nepozabna se mi zdi tudi deklamacija "Hlapec Jernej" (J. Sircelj), deklamirala D. Paliska, in to tako naravno, da se je človeku zdelo, da mu jemlje naravnost iz ust, potem "string quartet" in "Horn quintet", pevci posamezno v duetih, kvintetu in zboru.

Tudi igra "Noturno" je bila (Dajle na 3. str.)

Vabilo na ribjo pečenko

Od starega leta smo se poslovi in pričeli novo leto 1942. Ženski klub Slovenskega doma je zopet na delu. Pričelo se bo zopet nadalje servirat ob petkih ribjo pečenko, ob sobotah pa mesene klobase in kielo zelje.

Delničarji, prijatelji in znanci ste prav prijazno vabljeni na to pečenko, za samo 25c krožnik.

Letos je predpustni čas krakek, toraj fantje in dekleta, stopite na noge! Še en mesec je še, kateri misli stopiti v zakonski jarem. Zdjaj se še pozabavajte, pridite na ples v soboto 10. januarja. Igrala bo izvrstna godba v navadnih prostorih, pa tudi da se pogovorite o ženitvi, da ne bo treba tistega ploha vlačiti fantu ali dekletu na pepelnico.

Serviralo se bo tudi ječmenovca in železne vode ne bo manjkalo, bo tekla kar izpod zida.

Se enkrat vas kličem na obilno udeležbo.

Na svidenje!

Louise Čebrov

Glas iz domovine

Narod se šele sedaj prav zaveda, kaj je zanj pomenila Jugoslavija. — Trdna vera v njeno vstajenje. — 60.000 Italijanov v Ljubljani. — Fašisti poitalijančujejo mesta in trge v Sloveniji. — "Piazza Mussolini" v Metliki! — Strašno trpljenje naših ljudi pod nemško strahovlado. — "VvV" po vsej naši deželi.

"Slovenski list," glasilo primorskih Slovencev v Argentini, objavlja sledeče zanimivo pismo iz domovine.

Nov glas iz domovine je pridrli do Buenos Airesa. Iz zanimivega pisma, pisanega 16. novembra 1941 in ki ni šlo skozi rešeto fašistične cenzure, ponatiskujemo naslednje značilne in zanimive odstavke z dovoljenjem g. Jane-

za Hladnika, našega izseljenkega duhovnika, ki je pismo prejel po značilni pošti.

Imeli smo državo, pa smo jo izgubili. Izgubili po lastni krivdi. Petnajst milijonov sinov je skozi dvajset let podiralo to, kar so nam priborili naši očetje s krvjo in napor; nazadnje je pritisnil zakletki sovražnik in vničil še kar je ostalo. Danes ko gledamo s zasoljenimi očmi na-

zaj, spoznavamo, kaj smo izgubili, in obenem spoznavamo tudi svojo veliko krivdo. Vsi, prav vsi, od najzadnjega kmetiča v revni gorski vasi pa do najvišjega uradnika v Beogradu, vsi, pravim, smo znali nergati, a delati je znal le eden — naš umrli Vodja. Pa on ni zmogel vsega. Kako naj gradi eden, kjer drugi — in to milijoni — prodirajo? Pa on je prejel plačilo za svoje delo. Bog ga je vzel k sebi, da ne gleda ponižanja svojega naroda. Mi, narod, pa trpimo in delamo pokoro za svoje grehe: Bog nas je kaznoval. Hotel nam je pokazati, kaj smo imeli v Jugoslaviji in kaj smo z njo izgubili, da jo bomo, ko znova vstane, znali ceniti in spoštovati. Pravim "ko znova vstane" in ne "če znova vstane," ker o tem, da vstane, smo danes prepričani vsi. Kaj nam je bila lastna narodna država spoznavajo tudi tisti, ki so še vedno zdihovali po stari podonavski monarhiji in so enačili sedanjo Nemčijo in njenega vodjo z njo. Slepceem so se začele odpirati oči — a prepozno!

Kako smo zgubili vojno, vam je menda znano. Sicer vam tudi jaz ne bi znal veliko povedati. Tretji dan vojne sem namreč že zapustil Radno zaradi pogostih zračnih napadov na Zidani most in Krško (vojaško letališče!) in sem šel domov. No in že drugi dan smo doživeli oni najžalostnejši dan v zgodovini slovenskega naroda. Bil je Veliki petek — za nas Slovence tisti dan res pravi in največji Veliki petek. Nebo je bilo zagrnjeno kakor s kopreno; hotelo je počastiti spomin smrti svojega Stvarnika in naš poraz. Mislim, da nisem bil še nikdar v življenju tako potr in žalosten kakor tisto jutro, ko sam zvedel za usodo svoje domovine. In potem umikanje razsute armade, žalostni obrazi prostovoljcev — največje z goriških Brd —, ki jih hrvaški vstaši niso pustili naprej, in še vse polno novic o nemških in italijanskih vdorih, pomešanih z gostostnimi lažmi.

Stajersko s Prekmurjem in Gorenjsko pa še velik del Dolenjske so zasedli Nemci. Ljubljano z najbližjimi okolici Italijani. Kaj napraviti v Belo Krajino? Tri dni nas Belokranjcevi nihče ni maral. Na Veliki ponedeljek pa so se nas končno "usmilili" Nemci, ki so na pohodu v Grčijo pokazali tudi v Mehiki svojo moč. Ko po se ti umaknili, so prišli Italijani in zdaj uživame "svobodo" in "pravico" Rima. V petih mesecih zasedbe so Italijani izdali gotovo že trikrat več ukazov, predpisov in naredb nego Jugoslavija v dvajsetih letih.

Od maja do avgusta sem bil v Ljubljani in sem marsikaj slišal in videl. Saj je danes krajska Ljubljana že skoraj velemesto s svojimi 150 do 180 tisoč prebivalci. Okrog 60.000 je Italijanov, polovica vojakov, polovica civilistov, in skoro toliko je tudi izgnancev in beguncev z Gorenjske in Stajerske. Tako je Ljubljana danes veliko mravljišče, ki dobiva dan na dan bolj italijanski značaj: odstranitev kraljevskih spomenikov, dvojezični napisi, vojaštvo, policija, itd.

Vendar pa so na zunaj manjša gnezda bolj italijanska kakor "Ljubica nebes in sreče." No, to mesto, Trebnje, Črnomelj in Metlika so na zunaj čisto italijanski. V Metliki so poimenovali vse ulice, ceste in trge po svoje in so vsi ulični napisi samo v italijanskiščini. Tako ata Gangel stanujejo na Piazza Mussolini — tako so namreč prekrstili bivši Ganglov trg pred Kmetijskim društvom. Dalje imamo v Metliki še Via Duca D'Aosta, Piazza Litteria, itd. itd. Tako jini.

Zato le bodite glasnik te velike ideje in slehernemu našemu človeku povejte, da domovina krivavo potrebuje njegove pomoči. Ko bo napočil tisti veliki dan, dan vstajenja in združenja vseh Slovencev v eni državi, tedaj ko domovina znala biti hvaljena za vse tudi bratom v tujini.

ŠKRAT



NOTARJEV NO

Humoreska

(Nadaljevanje)

Cloveku se zdi, da se d sile v kritičnih izjvljenjskih nutkih podvoje. Tako gospodu L'Ambertu šla bo prej po glavi mala drama, tero je bil zapleten, pa so ga najneznatnejše ranjenga sveta, za katero drugače prav nič ne men premagljivo silo mikale, je gledal in gledal.

Narava je bila pred nos mi očmi razsvetljena. Ne lučijo, ki je bila jasnejša, ne ša in svetlejša kakor vral nja solnčna luč. Njegovo je, rekel bi, podčrtaval vira mu je prišlo pred oči. Kor kjer se je steza zavijala, gledal mačko, ki se je d, med dvema vrstama glja: nic. Mačka, kakršnih je vna no po vaseh: dolga, preobr tiste miši, ki jih same u, mačka z belo dlako in ručak stimi lisami, ena izmed pra pol divjih živali, kateri hu, pusti velikodušni gospod tiste miši, ki jih same u, Ta mačka je bila gotov se, kjer je bilo premalo, ne in je iskala približsko ciji kar na planem.

Pogled gospoda L'A je nekaj časa begal n, potem pa je običal kak klenjen na mački, ki se začela pačiti. Pozorno jo dal, občudoval prožnost mišic, krepki obris njenil, in že je mislil, da je nekaj naturalističnega, mu je zadelo, da je mager v zmanjšani obliki.

— Kam vraga ste se var gledali? je vprašal marko potolkel po ramenih.

Zavedel se je in kar se prisiljeno odgovoril:

— V to zopno žival zamislil. Ne morete si gospod markiz, koliko si pravi ta spaka našemu Požre nam več ptičjega kakor mi jerebic pust. Oj škoda, da nimam puš Potrdil je besede z ges slonil roko na lice in po kazalcem na žival. Mačka dela, kaj misli, se pre vzvznak in jo popihala.

Dve torkorak bolj d je zopet prikazala. Med co si popravlja brke, in je bilo, kakor da čaka rižane.

— Ali nas zalezujete? je šal notar in ponovil svoj njo.

Oprezna žival jo je zokurila; prikazala se je jasi, kjer bi se morali sp Gospod L'Ambert je bil veren kakor igralec, ki se z visoko igro, in je hotel ščo žival zapoditi. Zagnal men, a je ni zadel. Mač skočila na drevo in je tar no obsedela.

Priče so že izbrale pro izžrebale obe stojšči. L'Ambert je dobil boljše šče. Usoda se je odločila njegovo orožje in ne zski jatagan, ki bi ga bil spravil v zadrego.

(Nadaljevanje)

STEEL AND TUBES DIVISION • UNION DRAWN STEEL
DIVISION • TRUSCON STEEL COMPANY (Subsidiary)

PROSPER MERIMEE

KARMEN

poslovenil
VLADIMIR LEVSTIK

V tem nas je sovražnik udobno obstreljeval; tistikrat sem prvič slišal žvižgati krogle, a nisem se dosti menil zanje. Kadar gleda nate ženska, ni kajsi junaštvo, ako se smeješ smrti v obraz. Utekli smo, razen ubogega Zaplate, ki je izkupil kroglo v ledje. Jaz sem vrgel tistikrat culo stran in sem ga izkušal odnesti.

— Tepec, je kriknil Garcia name, kaj nas briga crka? Dotojci ga in glej, da ne izgubiš bombaževih nogavic.

— Pusti ga! mi je viknila Karmen.

Upehanost me je primorala, da sem ga za hip odložil pod neko skalo. Tedaj se je približal Garcia in mu je izprožil trombačo v glavo.

— Tič bi moral biti, kdor bi ga zdaj spoznal, je rekel, gledaje mu v obraz, ki je bil razmesarjen po dvanajstih svinčenkah.

Vidite, gospod, takšno je bilo moje prijazno življenje. Zvečer smo se znašli v hosti. Onemogli od naporu, brez grizljaja hrane in povrh še uničeni, ker smo bili izgubili mezge. A kaj je storil peklenski Garcia? Potegnil je iz žepa karte in jih začel metati z Dankirjem pri luči ognja, ki sta si ga zakurila. Jaz sem ležal medtem znak, gledal zvezde in mislil na Zaplate, ponavljaje si na tihem, da ne bi nič pomaral, če bi bil na njegovem mestu.

Karmen je ždela zraven mene in zabundala zdajpazdaj ter porožljala s kastanjatami. Nato se je približala, kakor bi mi ho-

tela reči nekaj na uho, ter me poljubila dvakrat ali trikrat, čeprav je le malo manjkalo, da se nisem branil.

— Ti si hudič, sem ji rekel.

— Da, je dejala ona.

Nekaj ur je počivala, nato je odšla v Gaucin; drugo jutro zarana je poslala po dečku-kozarju kruha. Ves dan se nismo genili nikamor, ponoči pa smo se pomeknili bliže k Gaucinu. Čakali smo, da nam Karmen kaj sporoči. Zaman. Ko se zdani, zagledamo megarja; vodil je čedno oblečeno žensko s solčnikom in majhnim dekletcem, ki se je zdela njena služkinja. Garcia nam je vjel:

— Evo dvoje mezgov in dvoje ženščin, ki nam jih pošlje sam sveti Miklavž; štirje mezgi bi mi bili ljubši. A nič ne de, poberim se zanje!

Vzel je trombačo in se spustil proti stezi, skrivaje se med grmovjem. Midva z Dankirjem sva mu sledila od blizu. Ko smo dospeli na streljaj, smo se pokazali ter kriknili megarju, naj ustavi. Tudi ženska nas je zagledala; ni se nas ustrašila, dasi bi bila zadoščala v to že naša vnanost, ampak zasmejala se je na vse grlo.

— Oh, "lilipendi"! Imeli smo me za "erani"!

Bila je Karmen, a tako spretno našemljena, da je ne bi bil spoznal, če bi bila govorila v drugem jeziku. Skočila je s svojega mezza in se nekaj časa tiho pomenkovala z Dankirjem in Garcijo; nato je rekla meni: — Kanarček, preden te obesi, se vidiva. Jaz pojdem po e-

giptovskih opravih v Gibraltar. Kmalu zveste kaj o meni.

Ločili smo se, potem ko nam je bila nasvetovala kraj, kjer smo našli zavetje za nekaj dni.

Ta deklina je bila res angel varuh naše čete. Kmalu nam je poslala nekaj denarja in obvestilo, ki je bilo za nas še dragocenejše: da odpotuje tega in tega dne dvoje angleških milordov po tejintje poti v Granado. Komur je mar, naj se pobrine. Imela sta polne mošnje gvineje.

Garcia ju je hitel ubiti, a Dankir in jaz sva se uprla. Vzeli smo jima samo denar in uri, pa srajce, ki smo jih bili zelo potrebni.

Gospod, človek postane lopov, ne da bi mislil na to. Zalo deklevam zmeša glavo, stepete se zanj, zgodi se nesreča, in hajdi v gore!

Iz tihotapca pa se naredi razbojnik, da sam ne ve kdaj. Spoznali smo, da radi tiste zgodbe z milordom za nas ni varno okoli Gibraltarja; zato smo se umaknili v Ronsko gorovje.

Nekoč ste mi pravili o Joseju-Mariji; vidite, baš tam sem ga spoznal. Na svojih pohodih je vodil ljubico s seboj. Bila je kaj čedno dekletce, pametna, skromna in lepega vedenja; nikoli nobene grde besede, vdanost pa kakšna! ...

V zahvalo je imela z njim mnogo gorja. Tekel vam je za vsako deklino, z njo pa je ravnal grdo in še mu je prišlo kakor na um, da se je delal ljubosumnega. Enkrat jo je pahnil z nožem. Nu, ona ga zato ni ljubila manj. Ženske so pač tako ustvarjene, zlasti Andaluzanke. Tista je bila ponosna na brazgotino, ki jo je imela na lahti, kakor bi bila najlepša stvar na svetu. In povrh je bil Jose-Marija tovariš, da si slabšega misliti ne morete! ...

Na nekem skupnem pohodu nas je ukanil tako, da je ostal ves dobiček njemu, nam pa batin in trud. Toda vrnem se k svoji zgodbi. O Karmen ni bilo

duha ne sluha. Dankair je dejal:

— Eden izmed nas mora v Gibraltar, da poizve, kaj je z njo; gotovo je pripravila kako podjete. Jaz bi šel, pa sem preveč znan v Gibraltarju.

Enooki je rekel:

— Tudi mene pomni jo tam, ki sem jih toliko nagodel "rakom"; prehitro bi me spoznali, ker imam samo eno oko.

— Tak naj grem jaz? sem se oglašil, ves vzradošen od gole misli, da bom videl Karmen. — Nu, kaj pa je treba storiti? Velela sta mi:

— Vkrčaj se ali pojdi preko Sv. Roka, kakor ti je ljubše, in ko dospješ v Gibraltar, vprašaj v pristanišču, kje stanuje čokoladarica, ki ji pravijo Debeluša; od nje izveš, kaj se godi.

Sklenili smo, da se odpravimo vsi trije v Gaucinsko pogorje; tam se ločim od tovarišev in krenem v Gibraltar, kakor bi bil prodajalec sadja. V Rondi mi je priskrbel neki naš zavze-nik potni list; v Gaucinu sem dobil osla; natovoril sem ga s pomarančami in dinjami ter krenil dalje. Dospel sem v Gibraltar sem zvedel, da pač poznajo Debelušo, ali babnico da je umrla, če ni šla kar "finibus terae"; ker je bila ona izginila, se tudi nisem več čudil, zakaj smo izgubili zvezo s Karmen. Postavil sem osla v hlev, vzel pomaranče in se napotil z njimi po mestu, da vidim, ali ne srečam vendarle kje kakoga znane obraza. V tem mestu je polno sodrge z vseh koncev sveta; človeku se zdj, da je pod babilanskim stolpom, ker ne more storiti na ulici deset korakov, ne da bi slišal baš toliko jezikov. Cigane sem videval, toda nisem se jim upal odkriti; jaz sem tipal nje, oni mene. Da smo lopovi, smo pač čutili, a važno je bila vedeti, ali smo tudi iz ene tolpe.

S tem jalovim dirjanjem sem napravil dva dni, ne da bi bil

zvedel kaj o Debeluši niti o Karmen.

Ze sem mislil rajši nakupiti toinono ter se vrniti k tovarišem, kar zaslišim, šetaje se ob solnčnem zatonu po neki ulici, ženski glas, ki me kliče z okna: "Pomorančar! ... "Jaz vzdignem glavo in zagledam Karmen, kako sloni na bližnjem balkonu z oficirjem v rdeči uniformi, z zlatimi naramnicami in nasvedranimi lasmi; na oko se mu je poznalo, da mora biti imeniten milord. Tudi ona je bila sijajno oblečena; na ramenih šal, v laseh zlat glavnik in vsa v svili; smejala se je, navihanka nepoboljšljiva — smejala, da se je grabila za boke! Anglež mi je viknil v pokvečani španščini, naj pridem gori, ker hoče gospa pomoranč; in Karmen je dodala po baško:

— Le pridi in ne čudi se ničemur.

Res, nji se nisem smel čuditi! Ne vem, ali sem občutil nad tem svidenjem več žalosti ali veselja. Pri vratih je bil dolg in naprašen angleški sluga, ki me je peljal v prekrasen salon. Karmen mi je takoj velela po baško:

— Zapomni si, da ne razumeš špansko in me ne poznaš!

Nato se je obrnila k Angležu:

— Saj sem vam rekla, takoj sem ugenila, da je Bask; slišali boste, kak čuden jezik govori. In kako bedasto gleda, ne? Kakor mačka, če jo zalotiš v jedlini shrampi.

— Ti, sem ji dejal po naše, gledaš kakor nesramna vlačuga in hudo me miče, da bi ti oklal obraz vpricho tvojega ljubimca.

— Mojega ljubimca! je rekla ona, glej, glej, kako si ga pogodil! Ljubosumen si na tega tepca, kaj? Še večji bedak si postal, nego si bil pred najinimi večeri v Brlikini ulici. Mari ne vidiš, durak neumni, da delam za egiptovsko stvar, in to sijajno, da boljše ni moči? Ta hiša je

moja; tudi rakove gvineje bodo moje; vodim ga za nos in ga zapeljem tja, odkoder ga ne bo več nazaj.

— Veš kaj, sem ji dejal, ako bo tvoja egiptovska stvar še kedaj te sorte, je moja skrb, da bo tvoja zadnja.

— O, kajpak! Ali si moj rom, da bi me komandiral? Enooki je zadovoljen, tebi pa ni nič mar! Lahko bi bil vesel, da si edini, ki se moreš imenovati mojega "mincorra".

— Kaj pravi? je vprašal Anglež.

— Pravi, da je ježen in se mu hoče piti, je odgovorila Karmen.

To rekši se je zvrnila na kape ter udarila v grohot nad svojim prevodom.

Gospod, kadar se je ta deklina smejala, ni bilo moči govoriti razumno. Vse se je smejala z njo. Tudi dolgi Anglež se je jel smejeti kakor norec — saj je tudi bil — in je ukazal, naj mi prinese piti.

Dočim sem pil, mi je rekla: — Vidiš prstan, ki ga ima na roki? Ako hočeš, bo tvoj.

Odgovoril sem ji:

— Sam svoj prst bi dal, da sva s tvojim milordom v gorah, vsak s svojo makljo v roki.

— Kaj je to maklja? je vprašal Anglež.

— Maklja je pomaranča, je dejala Karmen, smejoč se v nomer. Kaj ne, kako smešen izraz za pomarančo! Pravi, da bi vam dal rad pokusiti makile.

— Da? je rekel Anglež. Nu, prav, prinesi jutri spet makil.

Tako smo govorili; a vstopil je sluga in javil, da je večerja na mizi. Tedaj je vstal Anglež in dal meni pijaster, nji pa je ponudil komolec, kakor bi sama ne mogla iti. Karmen, ki se je smejala še vedno, mi je velela:

— Na večerjo te ne morem povabiti, dragi moj; a jutri, kakor hitro boš slišal bobnati na parado, pridi semkaj s pomarančami. Našel boš sobo, ki je opremljena bolje od one v Br-

likini ulici, in videl boš, da vedno tvoja Karmencita. la se bova tudi o egiptovskih zadevah.

Odgovoril ji nisem. Še na ulico sem slišal za Angležev klic:

— Prinesite jutri makil in glasno cigankino gvozdno.

(Danje prihodnjic)

Oglašajte v —

"Enakopravnost"

FOR DEFENSE



Grocerijam
tobakarna

naprodaj. — Zajemni do \$400 tedenskih prejemov. — Najemnina \$30 na mesec. — Velika zaloga. — Kratkoročno. — Za \$900 dobite vse skupaj. — Pridite med 2. in 3. uro dne, 1364 Hayden Ave. — mite Euclid-Hayden karte.

Beauty Shop
naprodaj

v slovenski naselbini, upeljen. — Se prodaja po cenah. — Naslov se poizve do tega lista ali pa po Henderson 5311.

Želim kupiti

rabljeno harmoniko na 12 sov. — G. P. 829 East St.

THE MAY CO'S BASEMENT

Brr — zakaj naj bi vas zeblo — pripravite se za zimo

Spodnja oblačila . . .

MOŠKE ZIMSKE UNION
SPODNJE OBLEKE

"Chalmers" in druge boljše
obleke!

Kakovostne težke bombažne
union spodnje obleke! Polna me-
ra! Dolgi ali kratki rokavi . . .
do gležnjev! Velikosti 38 do 46.

98^c

Moške "Chalmers" 10%
volnene spodnje obleke

posebna cena 1.25

Izognite se prehladam z dobro spodnjo oble-
ko! Dolgi ali kratki rokavi . . . 90% bom-
bažni vzorci do gležnjev! Polna mera . . .
90% bombaža, 10% volne. Velikosti 38 do 46.

Ženske Tuckstitch
bombažne spodnjice

Naprodaj 4 za \$1

Neredne, 3 za \$1 vrste! Gorke in
udobne! Telovniki in hlačke red-
nih velikosti.

Ženske 12% volnene
Tuckstitch spodnjice

39^c

Težke hlačke ali telovniki.
polna mera . . . kvalitativni vzor-
ci. Samo redne velikosti.

The May Co. Basement

Deške 10% volnene
spodnje obleke

98^c

8 kratkimi rokavi, do kolen
ali gležnjev. Velikosti 24 do
34. Nekoliko neredni.

Otroški 10% volnene
spodnje obleke

69^c 3 za
\$2

Za gorkoto tekmo zimskih me-
secev. Izborne spodnje Union
obleke za dečke in deklice!
10% volne, 83% bombaža,
7% rajona v dobro izdelanih
oblačilih! Dolgi ali francoski
vzorci. Velikosti 2 do 12.

Uprasajte nas vsako oprasanje

GLEDERABE, POPRAVILA ALI IZBIRE ELEKTRIČNIH
PREDMETOV; DOBILI BOSTE PRAVILNI ODGOVOR

Že 32 let pomaga Električna liga v Clevelandu odjemal-
cem dobiti maksimalne koristi od električnih pripomoč-
kov — da prihrani delo, čas, živila, denar in zdravje.

Vaši električni pripomočki so narejeni in namenjeni, da
se sami izplačajo, ponovno in ponovno s prihranki, ki
jih omogočajo.

Za časa vojne je vaša patriotična dolžnost, da upošteva-
te te prihranke — da obratujete vaše pripomočke vestno
in ekonomsko — da jih držite v dobrem stanju in v do-
brem popravilu.

Porabite naš informacijski urad

Mi pri našem informacijskem uradu vedno radi odgovo-
rimo na vsa vaša vprašanja glede rabe, popravila in
izbire električnih peči, ledenic, pralnikov,
čistilcev, opremo za prezračevanje in druge
električne pripomočke.

Če vprašate osebno, po pošti ali telefonu, boste
dobili točno pozornost in pravilen odgovor. Naša
postrežba je zastoj — poslušajte se je! Mi nimamo nič
naprodaj.

ELECTRICAL INFORMATION BUREAU
prosta postrežba Električne lige

Kadar izbirate električne
predmete, pazite na
pečat odobritve od Elek-
trične lige, znamenje
kvalitete in vrednosti.



PROspect 5522

THE ELECTRICAL LEAGUE OF CLEVELAND
18th Floor Midland Building 101 W. Prospect Avenue